

[Arbejdsministeren.]

Forholdet er det, at arbejdsmarkedsnævne på eget initiativ kan fremsætte forslag over for kontoret. De skal virke koordinerende mellem kontoret og de forskellige lokale og regionale myndigheder, der har indflydelse på arbejdsmarkedet og arbejdsmarkedspolitikken. Det er meget omfattende og meget væsentlige opgaver, man her står over for, og jeg har den opfattelse, at det at effektivisere arbejdsmarkedsnævne i kampen mod arbejdsløsheden efter min opfattelse vil sige at sætte disse nævn i stand til i praksis at spille den aktive rolle på det lokale arbejdsmarked, som loven direkte tager sigte på at give dem.

Først og fremmest må derfor den offentlige arbejdsformidling bringes helt op at stå. Dens struktur, dens virkemidler må være tidssvarende. Hovedtrækkene i den nye struktur er som bekendt for nylig blevet fastlagt, og der vil nu blive forhandlet videre på regionalt plan. Jeg regner med, at hele organisationen vil kunne være fastlagt og sat i kraft i løbet af et halvt års tid.

Om arbejdsformidlingens virkemidler vil jeg gerne sige, at jeg har bedt om at få en helt ajourført vurdering af, hvad der kræves for, at formidlingen kan siges at råde over en tilstrækkelig stab af kvalificerede medarbejdere samt de fornødne moderne tekniske hjælpemidler. Det gælder også sådanne medarbejdere, der kan sættes ind over for specielle grupper af arbejdssøgende, som erfaringsmæssigt er særlig vanskeligt stillet. Det kan dreje sig om kvinder, der efter en del års fravær søger tilbage til arbejdsmarkedet, det kan dreje sig om ældre og midaldrende, eller det kan være handicappede, der bliver ledige f. eks. i forbindelse med strukturomlægninger. Jeg kan om dette henvise til den redegørelse, jeg gav i folketinget sidste onsdag om disse problemer.

I det nye arbejdsformidlingssystem skal de lokale arbejdsmarkedsnævn ikke bare være en slags passive tilsynsråd for formidlingskontorerne. For at leve op til loven må nævne virke for en aktiv arbejdsmarkedspolitik, og det kan de kun, hvis de er engageret i den lokale erhvervs politik og føler sig medansvarlige for denne politik. Lad mig nævne som et eksempel bygge- og an-

lægsområdet. Jeg mener, at arbejdsmarkedsnævne må have føling med de projekter, der er undervejs både i den offentlige og den private sektor, og de må prøve at få disse aktiviteter passet sammen i en fornuftig rytme. Det gælder problemerne om vinterbeskæftigelsen, og det gælder på en række andre områder.

Arbejdsmarkedsnævne og formidlingskontorerne muligheder for at støtte det lokale erhvervsliv og den lokale beskæftigelse ville forbedres betydeligt, hvis f. eks. det blev fast praksis, at virksomheder i god tid underrettede arbejdsformidlingen om forventede større udvidelser eller indskrænkninger i arbejdsstyrken. Jeg håber, arbejdsmarkedets hovedorganisationer meget snart kan finde frem til aftaler herom.

Må jeg til slut sige, at de lokale arbejdsmarkedsnævn også efter min opfattelse kun kan arbejde effektivt hvis de indstiller sig på at arbejde sammen indbyrdes og hele tiden har nær kontakt til de centrale myndigheder, arbejdsdirektoratet og landsarbejdsnævnet. Repræsentanter for disse myndigheder har i de seneste måneder gennemført en landsomfattende møderække med de lokale nævn, og man har gennemdrøftet arbejdsopgaver og samarbejds muligheder. Jeg har i sinde at medvirke til, at dette samspil lægges ind i faste rammer.

Jeg mener altså, at vi er godt på vej til at få god gang i arbejdet i arbejdsmarkedsnævne.

Henning Philipsen: Tak!

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Falk Hansen* til kirkeministeren:

„Vil ministeren ændre de gældende bestemmelser i forbindelse med et medlems udtrædelse af folkekirken, således at det pålægges den præst, over for hvem udmeldelsen finder sted, også at give meddelelse herom til kommunalbestyrelsen?“

Skriftlig begrundelse:

Når et medlem af folkekirken over for sognepræsten har tilkendegivet, at vedkom-